

PSALM 137 SUPER FLUMINA BABYLONIS

George Garret

Aan de stromen van Babylon zaten wij NEER IN TRANEN
wanneer wij, o SION, AAN U DACHTEN
en onze harpen HINGEN WIJ
weg in de BOMEN OM ONS HEEN

Want zij, die ons wegvoerden en onderdrukten, *
eisten van ons een VROLIJK LIED:
zing voor ONS EEN LIED UIT SION
hoe zouden wij een lied van de heer KUNNEN ZINGEN
- IN EEN VREEMD LAND ?

Als ik u vergeet, O JE-RUSALEM
dan moge mijn RECHTERHAND VERDORREN
als ik niet meer aan u denk, *
laat mijn tong vastkleven IN MIJN MOND
als Jerusalem niet meer *
mijn aller-HOOGSTE VREUGDE IS

Laat heugen de kind'ren van Edom, o heer, *
de dag VAN JE-RUSALEM
hoe zij riepen: * neer ermee! * neer ermee! *
- NEER TOT AAN DE GROND
o dochter van Babylon, die ver-WOEST EN VERNIELT,
gelukkig hij, die u zal belonen, *
zoals GIJ HET ONS EENS DEED:
hh. Gelukkig hij, die UW KIND'REN GRIJPT
en tegen de ROTS TE PLETTER SLAAT

Ere